

200704173/1.

Datum uitspraak: 11 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/49924 en 06/49929 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 mei 2007 in de
gedingen tussen:

mede voor hun minderjarige kinderen,

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 26 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van (hierna: de vreemdeling) en , mede voor hun minderjarige kinderen (hierna tezamen: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de besluiten van 26 september 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat hij in Griekenland na een mondeling verzoek om een asielaanvraag in te mogen dienen in detentie is gesteld en hem geen gehoor is afgenomen, zodat zijn aanvraag niet volgens de minimaal daaraan te stellen normen in behandeling is genomen dan wel daarop is beslist, hetgeen overeenstemt met hetgeen uit openbare bronnen hieromtrent bekend is.

2.5. Uit de brief van 17 augustus 2006 waarbij de Griekse autoriteiten het aan hen gerichte verzoek tot overname van het asielverzoek van de vreemdeling hebben aanvaard, blijkt dat die autoriteiten zich op grond van artikel 10, eerste lid, van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te

bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, verantwoordelijk achten voor de behandeling van het asielverzoek van de vreemdeling. Nu ook overigens uit het dossier niet blijkt dat de vreemdeling een asielverzoek heeft ingediend, dient van de juistheid van die mededeling te worden uitgegaan en is derhalve sprake van een overnamesituatie als bedoeld in artikel 19 van die verordening.

Voor zover het betoog aldus dient te worden begrepen dat de vreemdeling, ondanks dat hij nadrukkelijk kenbaar heeft gemaakt zulks te willen doen, niet in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen en er ook overigens aan de Griekse asielprocedure diverse gebreken kleven, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de onder 2.1. vermelde uitspraak.

2.6. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat hij lid is van de Baptistengemeenschap, dat hij in Nederland daarbij aansluiting heeft gevonden en hij dat contact niet wil verliezen.

In dat betoog heeft de staatssecretaris geen aanleiding hoeven zien de aanvragen van de vreemdelingen, hoewel hij daartoe niet is verplicht, aan zich te trekken.

2.7. De vreemdelingen hebben betoogd dat hun zoon door de gebeurtenissen in Griekenland is getraumatiseerd en dat artsen hebben geconcludeerd dat langdurige medische behandeling noodzakelijk is. De staatssecretaris dient hierin aanleiding te zien de door hun ingediende asielaanvragen aan zich te trekken, aldus de vreemdelingen.

Dat betoog faalt, reeds omdat het niet is gestaafd met ter zake relevante documenten.

2.8. Aan de beroepsgrond dat Griekenland het overnameverzoek voor de (schoon)moeder niet heeft geaccepteerd en dat de staatssecretaris daarin aanleiding had moeten zien de aanvragen aan zich te trekken, komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.9. De inleidende beroepen zijn ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 mei 2007 in de zaken nrs. 06/49924 en 06/49929;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

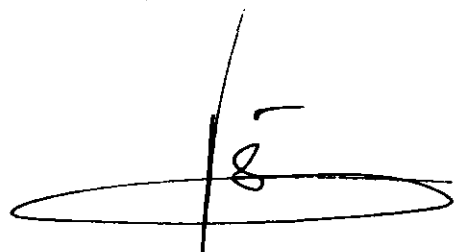
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2007

345.

Verzonden: 11 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Rechtspraakplaats Zwolle
Vreemdelingenzaken
Vreemdelingenzakenkamer voor vreemdelingenzaken

Awb 06/49924 en 06/49929

UITSPRAAK

inzake:

geboren op :

geboren op :
mede namens hun minderjarige kinderen,
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0605.01.0458,
gemachtigde: mr. H.K. Westerhof, advocaat te Dordrecht,
eisers;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

IND lokale:	Zwolle		
Dossiernr.			
ULAD ontvangstdatum			
Briefnr.			
IND ontvangen datum:	21 MEI 2007		
Registratie in INDIS	naam m/w:	ter Horst	
	datum:	21/5-07	unit: 33 ✓
Invoer- controle	naam m/w:		
	datum:		unit:

Procesverloop

Op 1 mei 2006 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 26 september 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 12 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Eisers mogen de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 12 oktober 2006 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Dit verzoek is geregistreerd onder Awb 06/49925 en Awb 06/49931. Bij uitspraak van 11 januari 2007 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het verzoek toegewezen in die zin dat verweerder wordt gelast uitzetting achterwege te laten totdat op het beroep is beslist.

Het beroep is ter zitting van 8 mei 2007 behandeld. Eisers zijn verschenen bij mr. E.W.B. van Twist, kantoorgenoot van hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Op 17 maart 2003 is in werking getreden Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003). Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld

regnr:

Awb 06/49924 en 06/49929

-2-

In artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.3 Griekenland heeft op 17 augustus 2006 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.4 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.5 Eisers hebben aangevoerd dat nu hun (schoon)moeder niet welkom is in Griekenland zij (procedureel) gescheiden dreigt te raken van haar zoon, dochter en kleinkinderen. Eisers doen een beroep op artikel 15 Vo 2003/343.

Verweerder heeft eisers toestemming gevraagd Griekenland te vragen om gezamenlijke behandeling van de asielaanvraag. Eisers hebben echter aangegeven geen toestemming te geven omdat zij geen van allen naar Griekenland terug willen.

Op grond van artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.

Onder "gezinsleden" wordt op grond van artikel 2, onder i, Vo 343/2003, voor zover het gezin reeds in het land van herkomst bestond, verstaan de volgende leden van het gezin die op het grondgebied van de lidstaat aanwezig zijn:

- a) de echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;
- b) de minderjarige kinderen van paren zoals bedoeld onder a, of van de asielzoeker, mits zij ongehuwd en afhankelijk zijn, ongeacht of zij volgens de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;
- c) de vader, moeder of voogd wanneer de asielzoeker of vluchteling minderjarig en ongehuwd is.

Nu de (schoon)moeder van eisers niet valt onder één van de omschrijvingen zoals hiervoor genoemd en afhankelijkheid van eisers gesteld noch gebleken is, faalt het beroep op artikel 15 Vo 343/2003.

- 2.6 Eisers hebben voorts aangevoerd dat de Griekse autoriteiten hen niet op een behoorlijke wijze in de gelegenheid hebben gesteld hun asielmotiveer toe te lichten. Zo zijn eisers na de grensoverschrijding in Griekenland opgepakt en in detentie gesteld. Na tien dagen zijn eisers en de kinderen op straat gezet en is eiser overgebracht naar een andere gevangenis. Eisers hebben gesteld meerdere malen aangegeven te hebben dat ze asiel wilden aanvragen, doch daaraan is geen gehoor gegeven. Een en ander is in lijn met hetgeen uit openbare bron bekend is met betrekking tot de door de Griekse autoriteiten gehanteerde werkwijze in asielzaken. Mensenrechtenorganisaties achten deze werkwijze laakbaar, waardoor niet langer in redelijkheid kan worden vastgehouden aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel. In dat verband hebben eisers gewezen op de bij de zienswijze overgelegde Position Paper van de UNHCR van november 2004 en een uitspraak van 29 september 2004 van deze rechtbank.

regnr.

Awb 06/49924 en 06/49929

3

- 2.7 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerblijden. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

De rechtbank stelt vast dat verweerder de gestelde datentie van anders in Griekenland niet heeft weersproken, en niet heeft betwist anders' stelling dat zij gepoogd hebben asiel aan te vragen, maar daarin niet zijn geslaagd. Een en ander is in lijn met hetgeen de UNHCR in het rapport van november 2004 in § 1.1. heeft opgetekend.

Eisers hebben voorts gewezen op § 1.4 van dit rapport. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

De rechtbank is van oordeel dat eisers aldus zodanige algemene inlichtingen hebben gegeven en concrete, op hun eigen zaak betrokken feiten en omstandigheden hebben gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerblijdt.

- 2.8 Gelet op het voorgaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. De bestreden beschikking dient derhalve te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.
- 2.9 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.
- 2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr.

Awb 06/49924 en 06/48929

-4

3

BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de beschikking van 26 september 2006;
- draagt verweerder op een nieuwe beschikking te geven met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eisers dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op **21 MEI 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vroomdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzondert **21 MEI 2007**

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

18 JUN 2007

ZAAKNR. 200704173

AAN

BEHANDELD DO:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 21 mei 2007
met kenmerk 06/49924 en 06/49929

Inzake:

met IND-kenmerk 0605.01.0458
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: Mr. H.K. Westerhof
advocaat te Dordrecht

Procesveregenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

Mr. A. Wildeboer
038 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken Awb 06/49924 en 06/49929 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikkingen van 26 september 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 1 mei 2006 hebben verweerders aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluiten van 26 september 2006 heeft de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvragen afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) De rechtbank is van oordeel dat eisers aldus zodanige algemene inlichtingen hebben gegeven en concrete, op hun eigen zaak betrokken feiten en omstandigheden hebben gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. De bestreden beschikking dient derhalve te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere

staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit de rechtsoverwegingen 2.3 en 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de rechtbank er terecht van uit is gegaan dat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielverzoeken van verweerders op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de rechtbank geoordeeld dat de beschikkingen niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand zijn gekomen. Daaraan heeft de rechtbank ten onrechte ten grondslag gelegd dat verweerders enerzijds zodanige algemene inlichtingen hebben verschaft en anderzijds concrete, op de zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden hebben gesteld en aannemelijk gemaakt dat niet kan worden volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 4.4 Daartoe acht de Staatssecretaris van belang dat verweerders niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk hebben gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hen niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure*, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het onderwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerders inhoudelijk te behandelen.

Zie:

- *AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);*
- *AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).*

- 4.5 Dat, zoals de rechtbank opmerkt in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak, niet is betwist dat verweerders in detentie hebben gezeten noch in de gelegenheid zijn gesteld een *asielverzoek* in te dienen, doet aan het voorgaande niet af. Het claimakkoord van 17 augustus 2007 dateert immers van na die tijd.
- 4.6 De rechtbank heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.

- 4.7 De rechtbank heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.8 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerders naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerders zijn geconcretiseerd, kan, alsmede het gestelde omtrent de potentie, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerders hebben geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten hun asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.9 De rechtbank miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.10 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2 %. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.11 De rechtbank miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

- 4.12 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.13 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de rechtbank in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.14 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de rechtbank, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

Ad grief 2

- 4.15 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerdere tegen de besluiten van 26 september 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 18 juni 2007

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 9152